

TEMATYKA TYGODNIOWA: PRACA ROLNIKA

Witamy Was po świątach. Myślę, że był to przyjemny i radosny czas dla Was, spędzony w gronie najbliższych członków rodziny.

Nasze spotkania wirtualne są zorganizowane po to, aby czas ten był jeszcze przyjemniejszy. Proponujemy wam wspólne zabawy, które zbliżą nas do siebie. Pamiętajcie, że aby dobrze się czuć i bawić, trzeba być radosnym i uśmiechać się pięknie do wszystkich.

WTOREK 14.04.2020 r.

Tematyka dnia: Na polu

1. Powitanie

Dzieci 3, 4, 5 i 6 letnie.

Rodzicu przywitaj się z dzieckiem podczas tej zabawy:

*Gdy się rączki spotykają,
to od razu się witają (podanie dłoni).*

*Gdy się kciuki spotykają,
to od razu się witają (kciuk dotyka kciuk.)*

*Gdy się palce spotykają,
to od razu się witają (palce jednej dłoni dotykają palce drugiej dłoni).*

2. Wspólna praca – wiersz Ludwika Wiszniewskiego.

Dzieci 5 i 6 letnie.

Rodzicu zaproś dziecko do uważnego wysłuchania wiersza. Dzieci zwróćcie uwagę na wszystkie trudne słowa, postarajcie się je zapamiętać.

„Wspólna praca”

*Kwaknął kaczor
raz i drugi:*

*– Na podwórku
widzę pługi...*

Kwa, kwa!

*Wróbel siedzi
na stodole:*

*– Już gospodarz
jedzie w pole...*

Ćwir, ćwir!

*Zając przysiadł
na ugorze:*

*– Już gospodarz
w polu orze...*

Hop, hop!

*Na podwórku
kogut pieje:*

*– Już gospodarz
w polu sieje...*

Ko, ko!

Na topoli

*kraczą wrony:
– Już koniki
ciągną brony...
Kra, kra!
Teraz krzyczą
wszyscy razem:
– Oraliśmy
z gospodarzem!
Hej! hej!*

Rodzicu porozmawiaj z dzieckiem na temat wiersza:

- Czy zrozumieliście wszystkie słowa użyte w wierszu?

Rodzic wyjaśnia, co to jest pług, ugór, brona, orka – ilustracje znajdują się poniżej.

- Czy zapamiętaliście jakie zwierzęta występowały w wierszu?

- Co robiły i o czym opowiadały?

Rodzic może zachęcić dziecko do tworzenia zdań z niektórymi słowami użytymi w wierszu. Dzieci mogą też przeliczać słowa w zdaniach i na palcach pokazują ich liczbę.

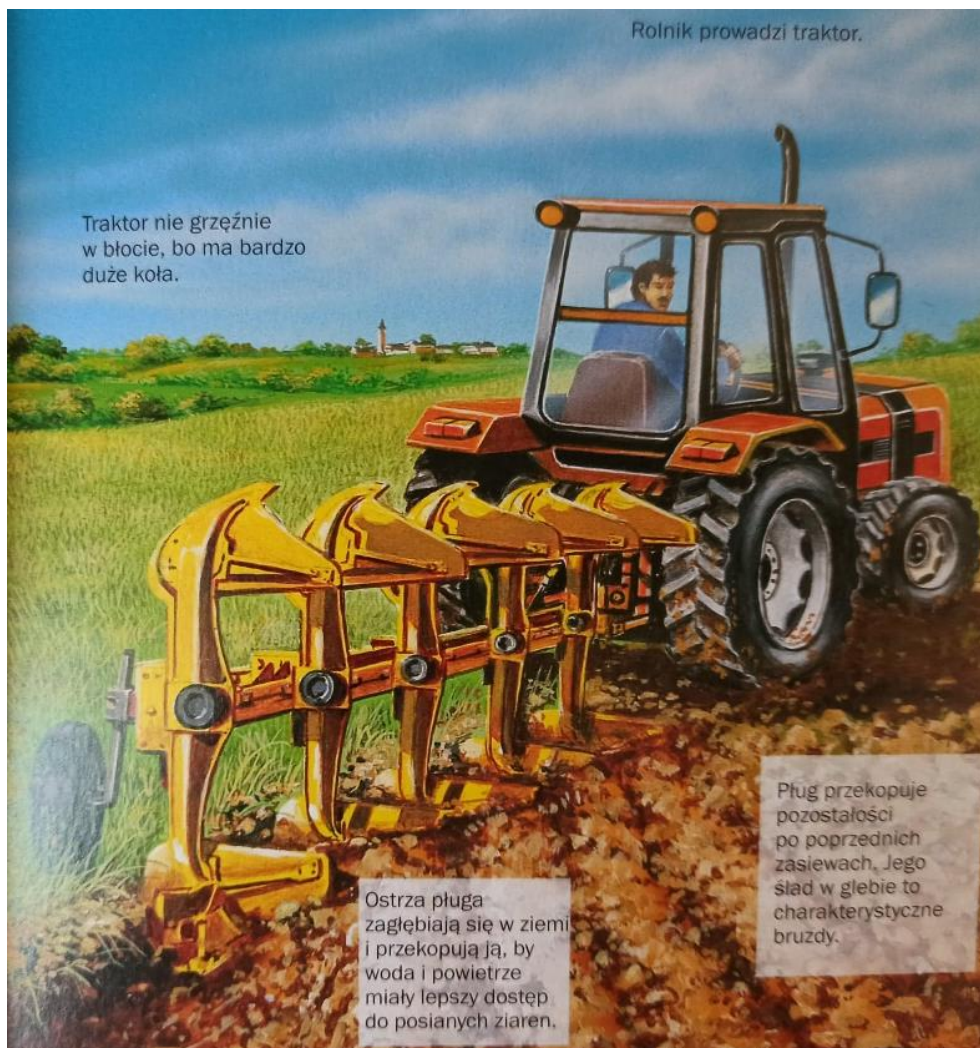
Pług – narzędzie uprawowe do wykonywania orki.

Ugór – pole wyłączone z rolniczego użytkowania na jakiś okres.

Brona – narzędzie uprawowe do spulchniania i rozdrabniania roli. Stosowane jest także do usuwania kłaczy i rozlogów chwastów. Brona rozbija ostatnie grudki, aby pole było równe i gładkie. Bronę tak jak pług ciągnie traktor.

Czas orki – przed zasiewem rolnik musi zaorać pole, czyli przygotować glebę, robiąc w niej bruzdy. W tym celu wykorzystuje pług ciągnięty przez traktor.

3. „Dlaczego rośliny rosną?” – praca plastyczna.

Dzieci 3, 4, 5 i 6 latnie.

Burza mózgów podsumowana w formie pracy plastycznej. Rodzicu daj dziecku kartkę papieru A4. Rodzic prosi dziecko, żeby zastanowiło się, czego potrzebują rośliny, żeby rosnąć i się rozwijać. Porozmawiajcie o tym i dziecko niech spróbuje zrobić plakat, który pokaże to w zrozumiały sposób. Można korzystać ze wszystkich przyborów dostępnych w domu. Można też tworzyć ilustracje, rysować ilustracje i pisać wyrazy. Zapraszam do pracy. Podczas pracy dziecka rodzic służy radą, pomocą i udziela wskazówek. Po skończonej pracy rodzic prosi dziecko o omówienie swojej pracy. Rodzic kieruje rozmową w taki sposób, by zaznaczyć wyraźnie wszystkie czynniki,

których rośliny potrzebują do wzrostu. Plakat dziecka można powiesić na wystawie w domu.

4. „Zakładamy własną uprawę”.

Dzieci 3, 4, 5 i 6 latnie (dla chętnych).

Zabawa badawcza.

Rodzicu zadaj pytania dziecku:

- Jakie rośliny może uprawiać rolnik oraz co można zrobić z tych roślin?
- A czy Ty również chciałbyś popracować jak rolnik i założyć własną uprawę w domu?

Przypomni dziecku o uprawie rzeżuchy, fasoli oraz cebuli w naszym przedszkolu.

Rodzicu zaprosz dziecko do własnej uprawy w domu. Na podstawie plakatów wykonanych w poprzedniej zabawie poproś dziecko o przypomnienie, czego rośliny potrzebują do wzrostu i rozwoju.

Następnie prezentujemy dziecku instrukcję złożoną z obrazków lub zdjęć, przedstawiającą proces przygotowania ziemi, doniczki i sadzenia w niej nasion.

Potrzebne materiały: doniczka, ziemia, fasola, cebula lub nasiona wybranych przez Rodzica warzyw.

Pamiętaj, aby posprzątać miejsce pracy.

Pedagogika Montessori zachęca do włączania dzieci do wspólnego przygotowania posiłków, prania, sprzątania, odkurzania. Dzieci uwielbiają naśladować dorosłych.

Zamiast “udawać” lepiej pozwolić im na wykonywanie prawdziwych, ukierunkowanych na cel aktywności, które przysłużą się życiu całej rodziny, a jednocześnie dadzą dziecku poczucie sprawstwa i napełnią je dumą.

5. Zestaw ćwiczeń ruchowych do wyboru z wykorzystaniem plastikowej butelki. Zachęcamy do większej aktywności ruchowej w domu.

Dzieci 3,4,5 i 6 letnie

1. Przekładanie butelki z ręki do ręki – z przodu, z tyłu, nad głową, pod kolanem. stojąc w miejscu, w chodzie i w biegu w różnych kierunkach.
2. Podrzuty butelki w górę i chwyt oburącz, jednorącz lub dowolnie .Po opanowaniu chwytów można wykonywać dodatkowe zadania przed chwytem: klaśnięcie w dłonie z przodu, z tyłu, wykonanie przysiadu, obrót wokół siebie w prawo, w lewo itp.
3. W staniu, butelka wzniesiona w górę trzymana oburącz – puścić butelkę i złapać zanim dotknie podłoża.
4. Stanie w rozkroku, butelka w górze trzymana oburącz – skłon w przód z dotknięciem butelką podłoża i wyprost z przeniesieniem butelki w górę nad głowę.

5. Stanie w rozkroku, butelka w górze trzymana oburącz – skłon w przód i zataczanie kół dookoła jednej i drugiej stopy – rysujemy ósemki /ruch powinien być ciągły, przekazywanie butelki z ręki do ręki zręczne/.

6. Siad skrzyżny, butelka na głowie, podtrzymywana palcami rąk – skręty tułowia w lewo i w prawo.

7. Siad klęczny, butelka przed kolanami, dłonie na butelce – odsuwanie butelki szybkim ruchem w przód i przysuwanie do kolan.

8. Leżenie przodem, ręce zgięte w łokciach, dłonie na podłożu przy barkach, butelka ustawiona w małej odległości od twarzy – głęboki wdech nosem i silny wydech ustami w stronę butelki. Ćwiczący powtarzają ćwiczenie, kilkakrotnie starając się silnym wydechem przewracać butelkę.

9. Leżenie tyłem, butelka za głową w położeniu poziomym trzymana oburącz – jednoczesny wznos nóg i rąk i dążenie do spotkania stóp z butelką, a następnie powrót do pozycji wyjściowej.

10. Leżenie tyłem, nogi wzniesione i zgięte, butelka między kolanami, ręce wzdłuż tułowia – skłon głowy w przód i podciągnięcie kolan w jej kierunku – czoło spotyka się z butelką – i powrót do pozycji wyjściowej.

11. Siad skulny podparty, stopy na butelce – toczenie butelki palcami stóp w przód i w tył.

12. Postawa, butelka leży na podłodze – różne formy przeskoków przez butelkę: obunóż i jednonóż w przód, w tył, w bok, z półobrotami.

W dniu dzisiejszym starsze dzieci uzupełniają zadania na stronach 44a i 44b.

Mamy nadzieję, że świetnie poradziliście ze wszystkimi zadaniami.

Do zobaczenia!!!

Opracowały: mgr Edyta Chomczyk, mgr Elżbieta Jasińska, mgr Agnieszka Backiel.